

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Csp/29/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5617201391
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Mochnáčová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2017:5617201391.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, sudkyňou JUDr. Martinou Mochnáčovou, v právnej veci žalobcu: K. X., nar. XX.X.XXXX, bytom Ž. XXX, XXX XX N., zastúpený advokátom JUDr. Vladimírom Sidorom, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 42 256 593, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpený spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 1.936,28 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 971,64 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 971,64 eur od 29. 11. 2016 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Konanie v časti o zaplatenie 964,64 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 964,64 eur od 10. 11. 2016 do zaplatenia **z a s t a v u j e**.

III. Vo zvyšku žalobu **z a m i e t a**.

IV. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručенou okresnému súdu dňa 20.2.2017 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 1.850,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.850,- eur od 10.11.2016 do zaplatenia, ako aj trov konania.

2. Uviedol, že so žalovaným uzavrel dňa 30.1.2014 Zmluvu o revolvingovom úvere č. 8200062342. Žalobca mal pri uzatváraní zmluvy postavenie spotrebiteľa, zatiaľ čo protistrana vystupovala ako dodávateľ. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo výške 1.500,- eur, výška úrokovej sadzby predstavovala 70,01%, ročná percentuálna miera nákladov dosiahla 69,49%, výška splátky mala podľa zmluvy výšku 80,37 eur, počet mesačných splátok predstavoval 42 a celková čiastka splatná dlžníkom bola 3.375,54 eur. Výška revolvingu predstavovala 790,84 eur, celková čiastka revolvingu 1.928,88 eur, výška úrokovej sadzby revolvingu bola 76,21% a RPMN revolvingu 60,49%. Žalobca zdôraznil, že v zmluve absentovali niektoré povinné náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Tvrdil, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov bola určená nesprávne, pretože bola nižšia ako výška úrokovej sadzby (rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/672/2014). Žalobca ďalej argumentoval, že výška úrokovej sadzby z úveru nezodpovedá výške úrokovej priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia predmetnej zmluvy, ktorá v rozhodnom čase pre podobný typ úveru dosiahla úroveň 11,71%. Táto v dotknutej zmluve podstatne prevýšila obvyklú úrokovú sadzbu bankových úverov, čo odporuje dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka), a

teda je neplatná (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.7.2009, sp. zn. 4Cdo/51/2012 zo dňa 26.6.2013, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 5.11.2014). Žalobca tiež poukázal na to, že v dotknutej zmluve nebol uvedený spôsob započítania splátok úveru na istinu, úroky a poplatky, ani adresa na uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti zo strany spotrebiteľa, chýbal údaj o dobe trvania zmluvy a konečnej splatnosti úveru, čo bolo dôvodom pre konštatovanie, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ boli niektoré údaje obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach, na uvedené nebolo možné prihliadať, pokiaľ neboli podpísané žalobcom.

3. Napokon žalobca poukázal na neplatnosť Dohody o poskytnutí služby uzavretej v spojitosti so zmluvou o revolvingovom úvere. Na základe spomínanej dohody žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi služby spočívajúce v odklade splatnosti splátok, za čo zinkasoval odplatu vo výške 215,75 eur, čo je ďalšie navýšenie nákladov spotrebiteľa. Služba v zmysle označenej dohody slúžila záujmom veriteľa, nie dlžníka - žalobcu, a preto treba dohodu považovať za neplatnú (obdobne rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/39/2016 zo dňa 24.2.2016, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/109/2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 10CoE/313/2010 zo dňa 9.8.2011, rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/934/2015).

4. Žalovaný tak poskytol úver vo výške 1.284,25 eur, t. j. znížený o sumu 215,75 eur, ktorý predstavuje spomínaný poplatok za fiktívnu službu. Preplatok vzniknutý v dôsledku plnení na základe neplatných dojednaní predstavoval podľa tvrdení žalobcu sumu 1.850,- eur. Pri určení času, odkedy mu patrí úrok z omeškania vychádzal z predpokladu, že dňa 10.11.2016 už žalovaný vedel o vzniknutom bezdôvodnom obohatení.

5. K žalobe bola pripojená fotokópia zmluvy č. 8200062342 uzavretej medzi sporovými stranami dňa 30.1.2014, vrátane Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, Prehľad prijatých a odoslaných platieb ku dňu 5.8.2016, fotokópia Oznámenia veriteľa o schválenom úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200062342 zo dňa 30.1.2014, fotokópia Oznámenia žalovaného o splnení dlhu v celom rozsahu, fotokópia Predsporovej výzvy zo dňa 10.11.2016, odpovede žalovaného zo dňa 2.12.2016 k danej výzve, ako aj výpisu z účtu žalobcu.

6. Na výzvu súdu žalobca dňa 27.3.2017 predložil výpočet žalovanej sumy - 3.220,53 eur (splatená suma) mínus 1.284,25 eur (plnenie poskytnuté zo strany žalovaného) predstavuje 1.936,28 eur. Na základe uvedeného navrhol pripustiť zmenu žaloby, o čom súd nerozhodoval, pretože návrh bol učený pred doručením žaloby žalovanému (§ 141 CSP). K uvedenému podaniu boli opakovane pripojené dôkazy už skôr predložené so žalobou, ako aj list J. G. N. zo dňa 12.5.2016.

7. Žalovaný v podaní zo dňa 28.4.2017 (odpore proti vydanému platobnému rozkazu) žiadal podanú žalobu zamietnuť. Namietal miestnu príslušnosť Okresného súdu Liptovský Mikuláš, pretože v posudzovanom prípade sa jedná o spor vyplývajúci z bezdôvodného obohatenia a nejde teda o spotrebiteľský spor. Popieral tvrdenia o nesprávnom údají o RPMN, pretože tieto neboli podporené žiadnym dôkazom. V záujme potvrdenia svojej argumentácie odkázal na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov v zmysle určeného vzorca. Nesúhlasil s argumentáciou žalobcu týkajúcou sa neprímeranej výšky úrokov, pretože v čase uzavretia zmluvy neexistovala právna norma, ktorá by regulovala výšku úrokových sadzieb podľa ich stavu v bankách. V rozhodnom čase bolo nutné na danú zmluvu aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka; prednostné použitie Občianskeho zákonníka bolo zakotvené do právnej úpravy až s účinnosťou od 1.4.2015. Výška odplaty za úver vzniknutého zo spotrebiteľskej zmluvy bola upravená ustanovením § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka a vyjadrovala celkové náklady v spojitosti s úverom (teda okrem úroku aj ďalšie poplatky). Pri porovnaní výšky odplaty za sporný úver s hodnotu priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je namieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. V rozhodujúcom období predstavovala odplata za obdobný úver 45,94%. Ďalej žalobca argumentoval, že v zmysle článku 7.1 zmluvných dojednaní je Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi súčasťou zmluvy (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/111/2014-166). Z článku 4.5 Zmluvných dojednaní vyplýva, že úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva nielen z tohto splátkového kalendára, ale aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru. Vzhľadom na počet splátok a ich splatnosti bolo zároveň zrejmé, kedy mala nastať konečná splatnosť úveru (obdobne vyššie uvádzaný rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 13Co/111/2014-166). Prípustnosť vyhotovenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere na viacerých dokumentoch vyplýva aj rozhodnutia Súdneho dvora

EÚ C-42/15. Pokiaľ ide o tvrdenú povinnosť vymedzenia splátok istiny, úroku a poplatkov, k tomu žalovaný uvádzal, že takéto rozčlenenie každej splátky by malo zmysel len vtedy, ak by boli istina, úroky a poplatky uhrádzané v rôznych termínoch alebo výškach. Na podporu svojho názoru o dodržaní ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch poukázal na obsah smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES a jej výklad formulovaný v rozhodnutí Súdneho dvora EÚ C-42/15. Pokiaľ ide o povinnosť uvádzať adresu na uplatnenie reklamácie, resp. sťažnosti, táto bola uvedená v článku 12.1 Zmluvných dojednaní. Na záver k žalobcovým tvrdeniam o neplatnosti Dohody o poskytnutí služieb upriamil pozornosť na dobrovoľnosť kontraktácie a absenciu žalobnej argumentácie k neprijateľnosti danej dohody. Zároveň navrhol spojiť konanie s konaním vedeným pod sp. zn. 6Csp/28/2017. K vyjadreniu žalovaný pripojil Súhrnné informácie o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch poskytnutých bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2013 a vzorec na výpočet RPMN.

8. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 16.5.2017 k vyjadreniu žalovaného podčiarkol spotrebiteľský charakter sporu. Skutočnosť, že žalovaný nárok je nárokom z bezdôvodného obohatenia, nemení nič na tom, že žalobca má postavenie spotrebiteľa a ide o spotrebiteľský spor, keďže žalobca odvodzuje svoje nároky z porušenia svojich spotrebiteľských práv (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4 Obdo 45/2012). Žalobca zopakoval svoje argumenty uvádzané v žalobe a poukázal na to, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov nebola vypočítaná správne, pretože vychádzala z výšky úveru 1.500,- eur, avšak jemu boli v skutočnosti na účet poukázané finančné prostriedky v sume 1.284,25 eur. Správnym výpočtom možno dospieť k RPMN vo výške 92,95%. Obdobným správaním veriteľa sa zaoberal Súdny dvor EÚ v rozhodnutí Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a.s., kde bola konštatovaná neprípustnosť započítania poplatkov do sumy úveru. V zmluve sa zároveň uvádzal nesprávny údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorá dosiahla v zmysle údajov Ministerstva financií SR pre daný typ úveru 25,43% (nie 45,94%). Uvedením nesprávnej informácie o priemernej RPMN mohlo dôjsť k ovplyvneniu ekonomického správania spotrebiteľa (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/243/2016). Zmluva zjavne neobsahovala náležitý údaj o priemernej RPMN, čo malo za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak žalobca argumentoval splnením náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere odkazom na Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, označená listina mala jednostranný charakter a súčasťou zmluvy sa mohla stať len jej akceptovaním protistranou (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/107/2016 zo dňa 27.4.2016). K otázke potreby štruktúrovania splátok a povinnosti uvádzať termín konečnej splatnosti úveru žalobca odkázal na viaceré rozhodnutia krajských súdov. K Dohode o poskytnutí služieb uzavretej v ten istý deň ako zmluva o revolvingovom úvere, žalobca zopakoval svoju žalobnú argumentáciu a zvýraznil neprimeranú výšku odplaty (215,75 eur) za protiplnenie - možnosť odkladu splátok v súhrnnej hodnote 3-krát 80,37 eur = 241,11 eur (obdobne rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/177/2015 zo dňa 26.5.2016, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/282/2015).

9. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 14.6.2017 k vyjadreniu žalobcu zotrval na svojich tvrdeniach prezentovaných v skoršom podaní a zdôraznil, že o výške ročnej percentuálnej miere nákladov nemožno uzavrieť dohodu. Zo smernice Európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES vyplýva, že zmluva o úvere musí obsahovať údaj o RPMN vypočítaný v čase uzavretia zmluvy, a preto nemožno akceptovať námietky žalobcu o nesúlade údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov v časti 5 a 6 zmluvy.

10. Žalobca vo vyjadrení zo dňa 24.7.2017 poukázal na výpočet žalovanej sumy (3.375,54 eur - 1284,25 eur = 2.091,29 eur) a pripojil už skôr predložené listiny. Uvedené podanie žalobca následne spresnil na základe výzvy súdu v podaní zo dňa 15.8.2017, keď uzavrel, že sa nejednalo o rozšírenie žalobného návrhu.

11. Podaním zo dňa 21.9.2017 vzal žalobca žalobu späť v časti 964,64 eur s príslušenstvom a žiadal, aby súd rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť mu sumu 971,64 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 971,64 eur od 10.11.2016 až do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Pokiaľ ide o náhradu trov konania, žiadal, aby súd rozhodol, že sa nárok na túto náhradu nepriznáva žiadnej zo strán.

12. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie v zmysle ustanovení Civilného sporového poriadku, pričom ustálil skutkový stav nasledovne:

13. Žalobca a žalovaný uzavreli dňa 30.1.2014 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8200062342, ktorá obsahovala vymedzenie náležitostí v časti 5 - Údaje o požadovanom spotrebiteľskom úvere a v časti 6 - Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere. V zmysle časti 5 boli parametre úveru nasledovné: výška úveru 1.500,- eur, počet splátok 42, výška splátky 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 eur, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov 70,01%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná ročná percentuálna miera nákladov 45,94%, suma poskytnutého revolvingu 790,84 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník pri revolvingu zaplatiť 1.928,88 eur, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov po poskytnutí revolvingu 63,32%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%. V časti 6 sa uvádzajú údaje: výška úveru 1.500,- eur, počet splátok 42, výška splátky 80,37 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 eur, ročná percentuálna miera nákladov 69,49%, ročná úroková sadzba 70,01%, priemerná ročná percentuálna miera nákladov 45,94%, suma poskytnutého revolvingu 790,84 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník pri revolvingu zaplatiť 1.928,88 eur, predpokladaná ročná percentuálna miera nákladov po poskytnutí revolvingu 60,49%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21% a ročná úroková sadzba úrokov z omeškania vo výške 5,25%. Súčasťou zmluvy bola Dohoda o poskytnutí služby spočívajúcej v možnosti odkladu splátok, za čo mal dlžník zaplatiť odplatu vo výške 215,79 eur a pokiaľ ide o revolvingový úver odplatu vo výške 112,08 eur.

14. Z prehľadu prijatých a odoslaných platieb ku dňu 5.8.2016 predloženého žalobcom mal súd preukázať, že výška poskytnutého úveru dosiahla sumu 1.284,25 eur a výška splátok bola 2.255,89 eur.

15. Z obsahu Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8200062342 mal súd zistené jednotlivé údaje úvere, obdobne, ako sa uvádza v zmluve zo dňa 30.1.2014 s doplnením údajov o splatnosti prvej a poslednej splátky úveru, ako aj modifikáciou výšky poskytnutého revolvingu (902,92 eur).

16. Z oznámenia žalovaného zo dňa 23.6.2015 je zrejmé, že žalobca uhradil všetky svoje záväzky podľa zmluvy č. 8200062342.

17. Z obsahu Predsporovej výzvy zo dňa 10.11.2016 vyplýva uplatnenie nároku žalobcu na bezdôvodné obohatenie s určením lehoty na plnenie v rozsahu 14 dní.

18. Z listu žalovaného zo dňa 2.12.2016 vyplýva prejav žalovaného, ktorý uplatnený nárok považoval za nedôvodný.

19. Z obsahu výpisu z účtu žalobcu (č. I. 16, č. I. 79) bola zistená čiastočná úhrada dlhu zo strany žalobcu v sume 964,64 eur.

20. Z listiny - Súhrnné informácie o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch poskytnutých bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2013 vyplývajú úrokové sadzby pre jednotlivé typy úverov.

21. Je nepochybné, že právny vzťah sporových strán má spotrebiteľský charakter - pri uzatváraní zmluvy zo dňa 30.1.2014 konal žalovaný v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zatiaľ čo žalobca nevstúpil do právneho vzťahu v kontexte svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 1, 3, 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 30.1.2014; ďalej len „Občiansky zákonník“). Rovnako možno konštatovať, že Zmluva zo dňa 30.1.2014 založila medzi sporovými stranami vzťah zo spotrebiteľského úveru v zmysle definície formulovanej v § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom k 30.1.2014.

22. Pre aktuálny spor, v ktorom žalobca ako spotrebiteľ uplatnil voči žalovanému nárok v zmysle § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, je rozhodujúcim pravidlom pre určenie miestnej príslušnosti súdu ustanovenie § 19 písm. d/ CSP, ktoré umožňuje v spotrebiteľovi podať žalobu na súde, v obvode ktorého má trvalý pobyt, ak sa jedná o spotrebiteľský spor. Najvyšší súd SR sa v rozhodnutí sp. zn. 4Obdo/45/2012 vyjadril k charakteru konania, v ktorom bol zo strany spotrebiteľa uplatnený nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, tak, že konštatoval, že ide o spotrebiteľský spor, pokiaľ nárok vyplýva zo spotrebiteľskej zmluvy. V aktuálnej veci žalobca vyjadril žalobnú požiadavku na vydanie bezdôvodného obohatenia prameniaceho porušenia spotrebiteľských ustanovení pri uzatváraní

spotrebiteľskej zmluvy. Z tohto dôvodu bolo zrejmé, že daný spor je spotrebiteľským sporom a miestna príslušnosť Okresného súdu Liptovský Mikuláš je daná.

23. Následne súd venoval pozornosť jednotlivým ustanoveniam spornej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a žalovaným, a to najmä v kontexte ustanovenia § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré nesplnenie presne vymenovaných náležitostí zmluvy sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru.

24. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

25. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

26. Z obsahu Zmluvy zo dňa 30.1.2014 je nepochybné jej štruktúrovanie na časť 5 - Údaje po požadovanom spotrebiteľskom úvere a časť 6 - Údaje o schválenom spotrebiteľskom úvere. Označenie týchto častí pri gramatickom výklade potvrdzuje záver, že výsledok kontraktácie sporových strán je vyjadrený v časti 6, ktorá definuje jednotlivé parametre úveru - výšku úveru, počet splátok, výšku splátky, celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť, ročnú percentuálnu mieru nákladov, ročnú úrokovú sadzbu, priemernú ročnú percentuálnu mieru nákladov, sumu poskytnutého revolvingu, celkovú čiastku, ktorú musí dlžník pri revolvingu zaplatiť, predpokladanú ročnú percentuálnu mieru nákladov po poskytnutí revolvingu, ročnú úrokovú sadzbu revolvingu a ročnú úrokovú sadzbu úrokov z omeškania. V spojitosti s uzavretou zmluvou o úvere predložil žalovaný dlžníkovi následne Oznámenie o schválení úveru, ktoré obsahuje jednotlivé náležitosti úveru, avšak navyše uvádza splatnosť prvej a poslednej splátky úveru a modifikuje výšku revolvingu. Uvedené oznámenie bolo formulované jednostranne žalovaným ako veriteľom, nie je podpísané druhou zmluvnou stranou, a preto jeho použitie na účely skúmania náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere nebolo prípustné (obdobne Krajský súd v Žiline, rozsudok sp. zn. 6Co/107/2016). Súd preto ďalej skúmal, či zmluva zo dňa 30.1.2014 obsahovala náležitosti vymedzené ustanovením § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

27. Súd považoval za dôvodné námietky žalobcu smerujúce k nesprávnemu údaju o ročnej percentuálnej miery nákladov a s tým súvisiacimi celkovými nákladmi spotrebiteľa (§ 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Výška úveru mala byť podľa zmluvy 1.500,- eur, výška splátok 80,37 eur a celková čiastka ktorú mal žalobca zaplatiť predstavovala podľa zmluvy 3.375,54 eur. Skutočná suma, ktorá bola žalobcovi poukázaná na účet dosiahla sumu 1.284,25 eur (uvedené žalovaný nepoprel). Vychádzajúc z daných parametrov - výška úveru 1.284,25 eur, výška splátky 80,37 eur, mal správny údaj RPMN predstavovať 93,07% (Portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa MF SR <http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>). Ani uvedený údaj však nemožno považovať za konečný, keďže v spojitosti so zmluvou vznikli žalobcovi ďalšie „skryté“ náklady, a to v podobe úhrady z Dohody o poskytnutí služby. Odhliadnuc od faktu, že obsah tejto dohody nasvedčuje jej extrémnej nevyváženej (platba 215,75 eur za službu spočívajúcu v možnosti odkladu splátky úveru), a teda neprijateľnosti (obdobne rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/39/2016), jej uzavretie znamenalo existenciu ďalšieho poplatku, ktorý mal byť zahrnutý do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov a tiež do celkovej sumy, ktorú mal dlžník splatiť. Pokiaľ údaj o takejto ďalšej platbe absentuje pri vymedzení jednotlivých náležitostí zmluvy, ide o nekalú prax, ktorú súd nemohol akceptovať.

28. V danej veci bol žalobcovi poskytnutý úver „revolvingového typu“, avšak reálne čerpal finančné prostriedky len jednorazovo v sume 1.284,25 eur, preto považoval súd za opodstatnené námietky aj v tej časti, ak smerovali k absencii údaja o konečnej splatnosti úveru. Dobu trvania zmluvy bolo možné vyvodiť z počtu splátok (42), ktoré mal dlžník splácať.

29. K otázke povinného vymedzenia splátok v členení na istinu, poplatky a úroky súd uvádza, že vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti povinnosti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/), nemožno prijať výklad formulovaný žalovaným. Ak by vnútroštátny súd na základe rozsudku Súdneho dvora EÚ C 42-15 (Home Credit Slovakia, a.s./Klára Biróová) vyložil toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov, doslova by „zlomil“ vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradil smernicou EÚ (čo je postup typický pre priamy účinok európskej normy). Nakoľko sa ale jedná o spory medzi jednotlivcami, priamy účinok smernice je vylúčený (teda môžeme uvažovať iba o účinku nepriamom) a naznačený postup nebude možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem (obdobne Krajský súd v Žiline, rozsudok sp. zn. 6Co/30/2017).

30. Keďže v zmluve o spotrebiteľskom úvere došlo k nesprávnemu stanoveniu výšky ročnej percentuálnej miery nákladov v neprospech spotrebiteľa, absentovali tu údaje o konečnej splatnosti úveru, o výške, počte, termínoch splátok istiny úrokov a poplatkov, dospel k súd k záveru o tom, že dotknutý úver je bezúročný a bez poplatkov zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ a d/ zákona o spotrebiteľských úveroch. Uvedený záver mal potom za následok vznik bezdôvodného obohatenia (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka) na strane žalovaného v sume, ktorú žalobca splatil nad rámec istiny úveru.

31. Je zrejmé, že žalobca získal od žalovaného finančné prostriedky v sume 1.284,25 eur. Rovnako bolo preukázané (resp. to bolo nesporné), že žalobca splatil 2.255,89 eur. Výška bezdôvodného obohatenia vzniknutého na strane žalovaného tak predstavuje 971,64 eur (2.255,89 eur mínus 1.284,25 eur).

32. Keďže žalobca vzal žalobu v časti o zaplatenie 964,64 eur s úrokmi z omeškania vo výške 5% ročne od 10.11.2016 späť, rozhodol súd o čiastočnom zastavení konania v zmysle § 145 ods. 2 CSP.

33. Vzhľadom na uplatnený zákonný úrok z omeškania, rozhodol súd o jeho priznaní v zmysle § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. K prvému dňu omeškania došlo dňa 29.11.2016, nie dňa 10.11.2016, ako uvádzal žalobca. V prípade uplatnenia nároku na vydanie bezdôvodného plnenia sa splatnosť dlhu určuje v zmysle ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právny predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal. Žalobca požiadal žalovaného o plnenie výzvou zo dňa 10.11.2016, pričom zároveň určil lehotu na plnenie 14 dní. Súd započítal 2 pracovné dni na doručenie danej výzvy a následne 14 dní na plnenie, pričom dospel k záveru, že posledným dňom na vydanie bezdôvodného obohatenia bol 28.11.2016 a až od nasledujúceho dňa sa žalovaný dostal do omeškania. Žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba D. U. G. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Dňa 28.11.2016 dosiahla základná sadzba D. 0,00%, výška úrokov z omeškania tak predstavuje 5%.

34. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

35. Pokiaľ ide o požiadavku na spojenie vecí, na uvedený úkon bol oprávnený zákonný sudca, ktorý prejednával vec pod sp. zn. 6Csp/28/2017 a ktorý už v označenej veci meritórne rozhodol dňa 28.9.2017.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, pričom vychádzal z toho, že úspech i neúspech sporových strán bol približne rovnaký.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.